

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816205385
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8816205385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ulici Pribinovej č. 25, IČO : 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom v Malinove, na ul. Slnéčnej č. 765/3, proti žalovanému O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, o zaplatenie sumy 836,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 09.12.2016 č. k. 7Csp/21/2016 - 24 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Obsah napadnutého rozhodnutia

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 39, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1,2,3 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 106 ods. 1 a 2, § 112, § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka a ust. § 497 Obchodného zákonníka.

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere dňa 07.08.2006. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 464,71 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 371,77 eur v 10-tich mesačných splátkach po 83,62 eur, počnúc dňom 11.09.2006. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03.12.2007, č.k. 10T/299/2007-66, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2007 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa ustanovenia § 222 ods. 1 Trestného zákona, pričom žalobca bol odkázaný s nárokom na náhradu spôsobenej škody na občiansko súdne konanie. Žalobcovi bol trestný rozkaz doručený dňa 15.10.2009. Prijal právny záver, že v predmetnej veci nárok na náhradu škody uplatnenej žalobcom má základ v spotrebiteľskej zmluve. Poukázal na to, že ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Tento vzťah je typickým občianskoprávnym vzťahom. V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Konštatoval, že žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil žalobou zo dňa 18.07.2016. Vedomosť o osobe škodcu a rozsahu škody získal nepochybne najneskôr v priebehu trestného konania, v ktorom vystupoval ako poškodený. Po doručení trestného rozkazu dňa 10.12.2007 mal žalobca riadne pokračovať v uplatnenom nároku na náhradu škody. Dobu, po ktorú bol žalobca nečinný rozhodne nemožno považovať za primeranú, a preto

takéto konanie, resp. nečinnosť žalobcu ako poškodeného nemožno považovať za riadne pokračovanie v konaní. Po skončení trestného konania, odkázaním poškodeného na občianskoprávne konanie pokračovalo plynutie premlčacej doby. Dvojročná subjektívna premlčacia doba podľa ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka tak v predmetnej veci začala plynúť najneskôr dňa 10.12.2007 a uplynula dňa 10.12.2009. Keďže žalobca podal žalobu o náhradu škody až dňa 18.07.2016, urobil tak až po uplynutí premlčacej doby. Nárok žalobcu na náhradu škody proti žalovanému považoval za premlčaný. Žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Výrok o trovách odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Obsah odvolania

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že postavenie žalovaného ako spotrebiteľa odmieta. Dňa 07.08.2006 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý úver v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka s tým, že všetky právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Súdna prax zhodne určila použitie Obchodného zákonníka nezávisle na dohode strán v prípade sporov zo zabezpečenia záväzkov zo zmluvy o úvere, ako aj v prípade vydania bezdôvodného obohatenia na základe neplatnej zmluvy o úvere. Je teda nepochybné, že zmluva o úvere sa bez ohľadu na dohodu zmluvných strán riadi Obchodným zákonníkom (§ 261 ods. 3 písm. d). Uzatvorenú zmluvu preto nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmluve o úvere a Všeobecných obchodných podmienkach žalovaný zároveň vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy vrátane VOP a že k nej nemá žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Klient uzatvoril zmluvu o úvere so žalobcom slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za napadne nevýhodných podmienok. V zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Uplatnený nárok nie je premlčaný a to z dôvodu, že Okresný súd Vranov nad Topľou žalobcu rozsudkom zo dňa 03.12.2007 odkázal s nárokom na náhradu škody na občiansko právne konanie. Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou vydaný vo veci 10T/299/2007 zo dňa 03.12.2007 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.12.2007. V zmysle ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla: to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Z ustanovení o premlčaní nároku na náhradu škody jasne vyplýva, že právo na náhradu škody sa premlčuje za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti z ktorej škoda vznikla. Z právoplatného a vykonateľného rozsudku jasne vyplýva, že k udalosti došlo dňa 20.03.2006 a teda nárok bol uplatnený v premlčacej dobe.

Hodnotenie odvolacieho súdu

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovení § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (07.08.2006) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20060413.html>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

8. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (07.08.2006) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

10. V danom prípade žalobcom uplatnený nárok má svoj základ v zmluve o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 07.08.2006. V zmluve o úvere okrem údajov potrebných na identifikáciu žalovaného (meno a priezvisko, bydlisko, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu), iné údaje umožňujúce identifikovať žalovaného ako subjekt konajúci v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (obchodné meno, IČO, miesto podnikania, číslo živnostenského registra, iné oprávnenie ako živnostenský list) vôbec uvedené nie sú.

11. Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie má za to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 07.08.2006 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. v spojení s § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb.), keďže ide o formulárovú zmluvu, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd nijako nepopiera argumenty, že zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah. Z obsahu spisu možno vyvodiť záver, že v prípade namietanej zmluvy ide o formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalobca ovplyvniť nemohol. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Za takejto situácie záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere má oporu vo vykonanom dokazovaní.

12. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1.4.2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto právneho predpisu. Tento záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.5.2015 vo veci 8MCdo/13/2014, ktorým bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora namietajúceho, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného a nie Občianskeho zákonníka.

13. Vo veci 8 MCdo /13/2014 Najvyšší súd Slovenskej republiky priamo skonštatoval, že aj bez riešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného a nie Občianskeho zákonníka je zrejmé, že aj keby Najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie musel by prvoinštančný súd vziať zreteľ na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako orgán rozhodujúci o nárokoch so spotrebiteľskej zmluvy bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť ustanovenie § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právne predpisy, ktorých súčasťou sú oba tieto ustanovenia nemajú prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou týchto právnych predpisov. Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že v prípade zrušenia rozsudkov napadnutých mimoriadnym dovolaním by súd prvej inštancie posudzoval plynutie premlčacej doby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho by rozhodol tak, ako v rozsudku, ktorý generálny prokurátor navrhuje zrušiť.

14. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

15. V zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

16. Právne bezvýznamný je poukaz žalobcu na ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

17. Ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovuje pri právach priznaných právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu desaťročnú premlčaciu dobu. Vo veci 10T/299/2007 žiadne právo na náhradu škody žalobcovi priznané nebolo. Táto strana sporu bola odkázaný zo svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie, čo priamo vyplýva z trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03.12.2007 č.k. 10T/229/2007 - 66. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2007. K doručeniu uvedeného rozhodnutia žalobcovi došlo dňa 10.12.2007. Od 10.12.2007 teda žalobca má vedomosť o potrebe uplatniť si nárok na náhradu škody v občianskoprávnom konaní, o osobe škodcu, ako aj o výške škody.

18. Čo sa týka práva na náhradu škody toto podlieha premlčaniu. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávisle. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného týkajúcu sa jeho vedomosti o škode a vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte.

19. Žalobca ako poškodený sa dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá najneskôr dňa 10.12.2007, kedy mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03.12.2007 č.k. 10T/299/2007 - 66. Žalobu na náhradu škody zo dňa 13.07.2016 podal na súde prvej inštancie dňa 18.07.2016, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak odo dňa, keď sa žalobca dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynul čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna 10 - ročná premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

20. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnému žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli a žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).